

Predica de la Krefeld

Duminică, 3 noiembrie 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Fapte 4:8-12**: „...”.

Îi suntem mulțumitori din inimă Domnului Dumnezeuului nostru că ne putem aduna împreună de aproape și de departe ca să ascultăm Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu, să-l credem și să ne încredințeze ceea ce face Domnul în timpul nostru conform cu ceea ce a făgăduit El.

Fie ca Domnul să-i binecuvânteze pe toți frații și să-i folosească puternic. Trebuie să amintim că în Yamoussoukro, capitala Republicii Coasta de Fildeș sunt adunați peste patru mii de oameni ca să asculte acum Cuvântul lui Dumnezeu. Iar în adunarea fratelui Mbie sunt adunați peste șase mii. Suntem mulțumitori din inimă. Ne bucurăm că Domnul binecuvântează în toate popoarele și limbile.

Îi suntem foarte, foarte mulțumitori Domnului că ne putem aduna împreună, ca să ascultăm Cuvântul și să-l credem din inimă. Scumpii mei frați și surori, trebuie să devenim conștienți că prin har noi trăim în mod direct ultima parte a istoriei mântuirii cu adunarea și cu Biserica Mireasă.

Citim în sfânta Scriptură cum Dumnezeu a însărcinat pe Moise, ceea ce i-a spus lui Iosua, cum l-a chemat El pe Ieremia, cum l-a chemat pe Isaia și cum a trimis pe fiecare proroc în parte. Și la împlinirea vremii, Cuvântul Domnului a vorbit solului pe care-l trimisese, iar el a putut spune: „*Cel ce m-a trimis mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.»*”(Ioan 1:33). Bărbații lui Dumnezeu au primit călăuziri directe. Lui Pavel i-a fost spus: „*Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul neamurilor, la care te trimit, ca să le deschizi ochii...*”(Fapte 26). Fiecare bărbat al lui Dumnezeu a avut slujba lui, primea călăuziri și știa foarte precis ce avea de făcut

conform planului de mântuire al Dumnezeuului nostru. În timpul nostru noi am auzit de toate aceste lucruri, despre tot ce s-a întâmplat în timpul nostru.

Acum doresc să citesc doar câteva versete biblice ca să vedem din Cuvânt că Domnul S-a gândit și S-a îngrijit pentru tot. Cum ieri seară am amintit, Pavel a putut prezice prin Duhul tot ceea ce va veni, toate învățăturile nebiblice și vânturile de învățătură care bântuie acum. Dar apoi accentul este pus: „Cuvântul lui Dumnezeu este viu și rămâne în veac” (1Pet. 1). Cine este născut din Dumnezeu acela ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, acceptă și primește ceea ce ne-a dăruit Domnul.

Înainte de a da câteva mărturii permiteți-mi să citesc încă o dată din Efes. 4:14: „*ca să nu mai fim copii...*”. Să nu mai fim multă vreme copii. Am fost multă vreme, dar astăzi, acum Domnul le spune tuturor fraților slujitori: „să nu mai fim multă vreme copii, să nu mai fim”. A fost destul până acum, gata, s-a terminat. Așa cum este scris: „să nu mai fim copii nevârstnici”. Ci (să fi avut deja loc) punerea în înfiere, ca niște oameni maturi duhovnicește, întăriți în Cuvântul Domnului, fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Apoi Efes. 4:18: „*având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu* („în gândirea lor” – lb. germ.)...”.

Ne putem aduce aminte de timpurile când oamenii își făceau gânduri și discutau despre versete biblice, întrebându-se: „Ce gândești tu despre versetul acesta? Ce gândești tu despre celălalt?”. Acel timp a trecut. Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu nu ne-a fost dăruit ca noi să ne mai facem gânduri despre el pentru că în Cuvântul descoperit sunt deja exprimate și descoperite gândurile lui Dumnezeu. Iar noi, prin credință, doar trebuie să le acceptăm și să le primim.

Mergem mai departe la Gal. 3:16: „*Acum, făgăduințele au fost făcute lui Avraam și seminței lui. Nu zice: «și semințelor» (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: «și seminței tale», adică Hristos*”.

Aici avem începutul Noului Testament, că Sămânța lui Dumnezeu avea să fie descoperită în trup de carne. Cuvântul S-a făcut

trup de carne și a locuit între noi. Făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam s-a împlinit mai întâi în Răscumpărătorul nostru și acum în cei răscumparați. Așa cum El a fost Sămânța care trebuia să fie descoperită în trup de carne – pentru ca Cuvântul care a fost la început, prin care s-a făcut tot ce s-a făcut să poată veni la noi – tot așa noi, ca sămânță a lui Dumnezeu, prin har să putem avea aceeași trăire în acest timp cum a avut-o Domnul și Răscumpărătorul nostru ca Sămânță. El, Fiul lui Dumnezeu, noi, fiii și fiicele lui Dumnezeu; El, Împăratul împăraților, noi, o împărăție de împărați și preoți care Îi slujesc Domnului, pentru că El este Marele Preot după rânduiala lui Melhisedec. Dar aici este un punct. Scumpii mei frați și surori, la naștere iese la iveală sămânța. Prin nașterea din nou noi suntem transpuși în viața duhovnicească exact așa cum viața pământească începe prin nașterea pământească. Mai întâi a fost o sămânță, iar când sămânța a venit la existență a fost o făptură, un individ pe care îl puteai pipăi, existent din cap până în picioare. Exact așa este și cu viața duhovnicească. Mai întâi este Cuvântul (sămânța); noi acceptăm și primim Cuvântul. Apoi Duhul Sfânt vine asupra noastră și aduce Cuvântul la viață în noi, iar noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, suntem născuți din nou la o nădejde vie. Și cum a fost deja cântat, suntem făcuți mai albi ca zăpada. Gândiți-vă la ce a spus fratele Branham despre neprihănire. Neprihănirea înseamnă ca și cum n-ați fi săvârșit-o niciodată; în ochii lui Dumnezeu tu n-ai încălcat Cuvântul niciodată. Pentru că încălcarea ta și încălcarea mea, păcatele noastre au fost puse pe Mielul lui Dumnezeu odată pentru totdeauna. De aceea nu mai este posibilă nicio acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu. Mai albi ca zăpada. Îi suntem mulțumitori din inimă Domnului Dumnezeului nostru că în acest timp noi nu doar vorbim despre lucrurile pe care Dumnezeu le-a făgăduit și făcut, ci putem avea parte personal de ele, putem trăi ceea ce este hotărât pentru perioada noastră de timp.

Apoi despre Domnul nostru ca Sămânță, la singular. Mergem la Gal. 4:28: „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței*”.

Aici suntem din nou la subiectul principal. Mai întâi este făgăduința, apoi copiii făgăduinței care cred Cuvântul făgăduit, iar apoi îl văd în împlinire, prin har. „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței*”. Apoi accentuăm încă o dată cuvântul

„făgăduință”. În prima predică din ziua Cincizecimii Petru a spus în Fapte 2:39: „*Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru*”.

S-o spunem în Numele Domnului. Dumnezeu ne-a dăruit harul ca să putem încadra biblic și slujba fratelui Branham care a fost dăruită din partea Domnului. Ieri am accentuat aceasta, prima parte a slujbei a fost cu darul de vindecare. Scumpii mei frați și surori, dacă vezi personal cu ochii tăi cum oameni paralizați sunt vindecați într-o clipă, pe loc, își iau targa și ies afară..! Eu am văzut și auzit aceste lucruri; eu stăteam în adunare în față, foarte, foarte aproape de platformă. Eu nu stăteam niciodată în spate, ci întotdeauna stăteam în primele rânduri din față ca să pot vedea și trăi totul. Dați-vă seama cum Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot.

Ne întoarcem înapoi la martie 1962 atunci când fratele Branham a avut acea viziune minunată că șapte îngeri se vor arăta în norul supranatural și că atunci el avea să fie în Arizona. El a văzut exact unde va avea loc aceasta. Dar în această legătură, în martie 1962 lui i-a fost spus să depoziteze hrana. Iar în 1 aprilie 1962 el s-a referit la aceasta în predică și a vestit public ceea ce i-a descoperit Domnul și călăuzirea pe care i-a dăruit-o. Gândiți-vă vă rog la aceasta: martie, 1 aprilie, iar apoi a venit 2 aprilie 1962. Am hotărât eu data? Am avut eu habar de ceva de ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp, când a venit Cuvântul Domnului de prima dată la mine și mi-a spus: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia curând. Eu te voi trimite în alte orașe ca să predici Cuvântul Meu”? Totul a urmat, pas cu pas, un lucru după celălalt. Apoi, așa cum i-a fost arătat, fratele Branham a spus foarte clar și deslușit despre aceasta: „Când va fi lărgită strada Ewing Lane pe care locuiești și buldozerele vor circula în susul și josul străzii și gardul casei tale va fi pus pe gazon, atunci a sosit timpul să te muți în Arizona”.

Scumpii mei frați și surori, dați-vă încă o dată seama, dar nici nu trebuie să vă gândiți prea mult. Dumnezeu S-a îngrijit ca ochii mei să vadă buldozerele, ochii mei au văzut gardul pus pe gazonul din fața casei lui, iar apoi a avut loc conversația cu fratele Branham în 3

decembrie 1962. Dumnezeu a avut pentru toate un timp hotărât, a știut exact și a încadrat totul și de la început ne-a lăsat să avem parte de ceea ce a hotărât El pentru această perioadă de timp. Vă rog gândiți-vă odată ce înseamnă har. În mijlocul a miliarde de oameni există o gloată aleasă care de dinaintea întemeierii lumii este hotărâtă să vadă slava lui Dumnezeu. Iar noi, în acest timp putem trăi personal toate aceste lucruri și Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru și pentru că a început o nouă perioadă de timp.

Așa cum ieri am accentuat, până în anul 1962 el a avut o slujbă evanghelică. Fratele Branham n-a putut predica într-o mare biserică pentecostală: „Ieșiți afară, separați-vă”. Atunci era timpul evanghelizării. Dar apoi a venit călăuzirea, apoi a venit ceea ce este important astăzi. Prima parte a fost doar ca să arate că astăzi Domnul nostru mai este același, că El îi salvează pe cei păcătoși, eliberează pe cei legați, tămăduiește pe cei bolnavi. Cu adevărat totul s-a întâmplat în fața ochilor mei și orbi din naștere care și-au primit vederea. Dar aceasta a fost perioada de timp de atunci pentru ca atenția noastră să fie îndreptată înspre ceea ce avea să se întâmple acum. De aceea anunțul făcut: „Când se va întâmpla aceasta...și aceasta...atunci trebuie să te muți în Arizona pentru că vei primi călăuzirea. Apoi norul supranatural se va coborî”. Exact așa s-a întâmplat. Noi Îi suntem mulțumitori din inimă Domnului Dumnezeului nostru. Cum a spus fratele Branham, a fost o furtună atât de puternică încât vârfurile copacilor au fost retezate. Ochii mei au văzut vârfurile copacilor retezate care atârnav și bolovanii rostogoliți la vale, așa cum a spus omul lui Dumnezeu.

Vă rog spuneți-mi, am planificat eu lucrurile acestea? Am avut eu habar de ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp? Eu nici n-am știut ceea ce era scris în Mal. 4, că Dumnezeu va trimite un proroc ca Ilie înainte de a veni ziua Domnului cea mare și înfricoșătoare. Eu nu știusem că Domnul însuși a confirmat-o în mod deosebit în Mat. 17:11: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile în starea corectă”. Am știut eu în anul 1962 de ceea ce este scris în Fapte 3, că „pe Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru, cerul trebuie să-L primească până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”? Am

știut noi? Am știut eu? A știut cineva? Cine le-a putut ști? Nimeni. Dar apoi a venit această perioadă de timp deosebită.

Când fratele Branham mi-a spus mie, celui mai neînsemnat dintre toți: „Frate Frank, poți merge în Los Angeles ca să predici în locul meu? Eu nu pot să merg fiindcă trebuie să-mi împachetez lucrurile și să mă mut cu familia în Tucson, Arizona”. Vă rog dați-vă seama, cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu din toate timpurile îi spune celui mai neînsemnat dintre toți robii Domnului: „Poți merge acolo și să predici în locul meu?”. Și nu doar aceasta, apoi mi-a spus: „Te rog mergi și în Oakland, California”. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu. N-a fost decizia mea, n-a fost planificarea mea. Dar nimeni nu-mi poate lua responsabilitatea de pe umeri, eu trebuie să aduc Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu acestei generații, să-l dau mai departe și să le spun pe deplin convins tuturor că Dumnezeu restituie totul, că El a descoperit atât de clar căderea în păcat – una dintre cele mai puternice descoperiri pe care Dumnezeu ni le-a dat.

Acum nu dorim să intrăm în detalii, dar astăzi mă interesează ca toți frații din toate popoarele și limbile să recunoască faptul că ei nu mai au voie să răspândească interpretări proprii. Gloata răscumpărată prin Sânge are dreptul să asculte Cuvântul curat și sfânt al lui Dumnezeu. Nu ceea ce gândesc oamenii și ceea ce spun ei. Și cum zice gura poporului, să n-ascuți de ce spun oamenii. Tu fă-ți datoria ta. Dumnezeu nu-i va întreba pe oameni când te va judeca pe tine. Noi toți ne aflăm în prezența lui Dumnezeu și ne bucurăm din inimă că noi avem parte de ceea ce face Domnul în prezent până când vom vedea ceea ce am crezut.

Vom citi câteva versete din Mat. 24. Domnul a vorbit despre tot, a vorbit despre timpul în care apostolii încă trăiau și despre ceea ce trebuia să se întâmple atunci, și s-a și întâmplat, până la ceea ce s-a întâmplat cu poporul Israel. Acum doar pe scurt ca voi să știți la ce ne vom întoarce după aceea. În Mat. 24 avem o conversație a Domnului nostru cu apostolii. El a fost pe Muntele Măslinilor, S-a așezat cu ei împreună și a vorbit cu ei despre ceea ce avea să se întâmple atunci, despre ceea ce se va întâmpla în decursul timpului, până la revenirea

Domnului și până atunci când Domnul, ca Cel atotputernic, va reveni ca să-Și instaureze Împărăția. În Mat. 24 El a spus totul.

Citim din Mat. 24:2: „*Dar Isus le-a zis: «Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.»*”. Aici Domnul nostru anunță judecata asupra Ierusalimului, poporul Său, pentru că ei n-au recunoscut ziua cercetării lor, prin har.

Scumpii mei frați și surori, noi deseori am amintit Lc. 19, de la 41 la 44, atunci când Domnul nostru a plâns asupra Ierusalimului și a spus: „*Ierusalime, Ierusalime, dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi*”.

Zidarii au lepădat Piatra din capul unghiului, s-au împiedicat de El, s-au lovit de El și au căzut. Dar noi ne ridicăm și știm că El este Piatra din capul unghiului, și conform Zah. 4, El este și Piatra de încheiere. El este Piatra din capul unghiului, El este Piatra de încheiere, El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul.

Putem citi toate versetele. Citim din Mat. 24:3b: „*Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul revenirii Tale...?*”. Acestea ne interesează pe noi cel mai mult.

Ceea ce se întâmplă cu Israelul, cu Ierusalimul, ce s-a întâmplat în toate epocile, s-a întâmplat și se întâmplă. Dar pe noi ne interesează în mod deosebit ceea ce este scris aici: „*Și care va fi semnul revenirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?*”. Apoi, mai târziu Domnul Se întoarce înapoi la această temă și ne spune: „*Cum s-a întâmplat în timpul Sodomei și Gomorei, cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi din nou*”.

Citim din Mat. 24:8: „*Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor*”. Apoi este anunțată judecata: „*Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omori*”(vers. 9). Apoi a fost anunțat ceea ce avea să se întâmple în anul 70, când generalul roman Titus a cucerit Ierusalimul, a dărâmat templul, n-a mai rămas piatră pe piatră și poporul lui Dumnezeu a fost împrăștiat în toate popoarele și limbile pentru că ei n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu prin har.

Scumpii mei frați și surori, observați voi despre ce este vorba? Nu doar să ții și să prezinți niște programe religioase, ci să crezi Cuvântul făgăduinței, să-l primești și personal să-l trăiești.

Apoi mergem la vers. 14 unde este unul dintre cele mai importante anunțuri despre lucrurile care se vor întâmpla: „*Evangelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”. Puternic!

Domnul a prezis totul dinainte, iar astăzi noi putem vedea cum s-a împlinit și încă se împlinește. Citim de la vers. 15 unde ne este spus foarte mult. Ne umple inima de o suferință profundă când citim ce este anunțat aici că va veni asupra Israelului, ce s-a întâmplat cu ei și se va mai întâmpla, pentru că în timpul lor ei n-au recunoscut și n-au primit Cuvântul destinat lor.

Scumpii mei frați și surori, trebuie să amintim acest lucru mereu și mereu. Astăzi este important să respectăm ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp. De aceea noi Îi suntem atât de mulțumitori lui Dumnezeu că a existat un 11 iunie 1933 când slava cerească s-a coborât și glasul Domnului a răsunat, adresând aceste cuvinte fratelui Branham, că el va aduce un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos. De atunci au trecut mulți ani. Apoi mergem mai departe la anul 1946 când omul lui Dumnezeu a primit călăuziri exacte cu privire la ceea ce trebuia să se întâmple în slujba lui. Apoi, cum am amintit deja, mergem la martie 1962, apoi mai departe la decembrie 1962, apoi mergem la 28 februarie 1963 când a avut loc acel eveniment copleșitor. Scumpii mei frați și surori, s-a întâmplat sub bolta cerească. Câți fotografi au văzut norul supranatural. Fotografii au fotografiat, principalele reviste „Time” și „Life” din Statele Unite au publicat fotografiile și norul a putut fi văzut, peste tot era o descriere: „un nor supranatural”. Nimeni n-a putut explica ceea ce înseamnă. Apoi omul lui Dumnezeu vine și ne răspunde că acolo el a primit călăuzirea de a se întoarce înapoi la Jeffersonville pentru că sosise timpul de a vorbi despre cele șapte peceți. Este puternic că avem data, avem luna, avem anul, că putem merge înapoi și putem spune cum s-au întâmplat lucrurile rând pe rând, una după alta, așa s-au întâmplat aceste evenimente. Cât S-a ostenit Domnul ca noi să putem ști sută la

sută că ceea ce El a făgăduit s-a întâmplat. El veghează asupra Cuvântului Său și împlinește ceea ce a făgăduit în Cuvântul Lui.

Apoi, în Mat. 24:24 avem avertizarea: „*Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși*”.

Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu că este cu neputință, este imposibil ca cei aleși să fie înșelați. Cuvântul descoperit și sfânt, ca sămânță, a fost pus în noi. Noi nu ne încredem în niciun om, noi ne încredem în Dumnezeu, așa cum Avraam s-a încrezut în Dumnezeu, și noi primim ceea ce El ne-a spus prin har. Aici mergem mai departe. Și aceasta este prețios. Voi toți știți că sunt răspândite diferite învățături false, că „în anul 1963 Domnul a părăsit tronul harului și că El Se tot coboară prin mesaj”.

Dar în vers. 27 Domnul nostru a spus: „*Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și revenirea Fiului omului*”. Așa este scris, așa a spus-o Domnul și așa o credem din toată inima.

Mergem mai departe la vers. 29. Nouă ne este dată mărturia despre ceea ce se va întâmpla după acele zile de necaz. După răpire vor urma cei șapte ani. Cu siguranță o dată sau de două ori am adus cu mine desenul fratelui Branham. Am desenul în biblia mea într-un format mic. Fratele Branham a încadrat biblic cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel. Într-un format mic am aici cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel împărțite frumos, iar ultimii șapte ani exact așa cum zice Sfânta Scriptură: primii trei ani și jumătate pentru slujba celor doi proroci și ultimii cei trei ani și jumătate pentru necazul cel mare. Eu am adus desenul din Jeffersonville. Când fratele Branham a terminat de vorbit despre aceasta, a spus că în total după răpire vor mai rămâne șapte ani, el a dat mărturie că peste trei sute de oameni au văzut cum lumina supranaturală a venit asupra acestui desen și l-a luminat.

Tuturor fraților care au greutățile lor cu ei înșiși și cu unele citate trebuie să le fie spus: vă rog frumos respectați ceea ce a făcut Dumnezeu. Dar cei mai mulți frați nici nu știu în detalii ceea ce a făcut Domnul în slujba fratelui Branham.

Citim Mat. 24:29: „*Îndată după acele zile de necaz, «soarele se va întunece, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.»*”. Așa a prezis-o Domnul nostru mai dinainte și așa se va întâmpla.

Înainte să se întâmple aceste lucruri, înainte ca ziua Domnului să înceapă, înainte ca soarele să se întunece și luna să se prefacă în sânge, noi avem făgăduința că Dumnezeu va trimite un proroc pe care El l-a și trimis. Noi suntem martori oculari și audibili. Noi putem numi anul, data, luna, ziua și putem da mărturie când Dumnezeu a făcut lucruri supranaturale. Noi n-am căzut cu parașuta și ne-am închipuit ceva. Nu! Ci noi am fost martori oculari și audibili ai lucrurilor pe care Dumnezeu le-a hotărât pentru această perioadă de timp, prin har.

Dar acum venim la partea deosebită din Mat. 24 care ne este pe inimă, ca să avem parte, să primim în suflet hrana duhovnicească, scumpul, prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu. Căci așa a spus Domnul nostru: „*Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice/fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”. Nu cu un cuvânt de aici și cu altul de dincolo, ci cu fiecare cuvânt care a ieșit din gura lui Dumnezeu.

În această legătură cu Mat. 24, toate lucrurile care s-au întâmplat de atunci și până acum, ce avea să se întâmple cu Ierusalimul, cu Israelul, totul a fost prevestit și așa s-a și întâmplat. Dar apoi Domnul nostru vine și de la vers. 45...Scuzați-mă dacă citesc acest lucru, dar așa este scris în Cuvântul lui Dumnezeu, este scris în cap. 24 unde este spus: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*”. Iar Evanghelia a fost propovăduită tuturor neamurilor ca mărturie. Apoi este scris, și trebuie să accentuez încă o dată acest lucru și vă rog s-o luați în serios. Înainte de Mat. 25 unde este vorba de revenirea Mirelui, este Mat. 24 unde Domnul nostru a vorbit de toate lucrurile care se vor întâmpla, despre proroci mincinoși, hristoși mincinoși care vor spune „*Iată, Hristosul este aici, sau acolo*” pe care să nu-i credeți. Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și revenirea Fiului omului”. Domnul a vorbit despre toate aceste lucruri.

Apoi ajungem la vers. 45: „*Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le*

dea hrana la vremea hotărâtă?”. Nu doar să le dea hrana, ci să le dea hrana potrivită la vremea hotărâtă.

Acum cu adevărat este important să nu fim bătuți și vânturați de orice vânt de învățătură, zicând: „prorocul a spus..., prorocul a spus...”. Câți au închis biblia, au pus-o deoparte și ei predică din cartea pe care Lee Vayle a scris-o despre cele șapte epoci ale Bisericii și amăgesc poporul. În cartea despre cele șapte epoci el a redat doar o mică parte despre ceea ce a vorbit fratele Branham despre peceți. Lee Vayle a spus lucruri de la el însuși referindu-se la fratele Branham, lucruri pe care nici n-ar trebui să le amintim aici. Îi mulțumim Domnului că Dumnezeu ne-a deschis ochii. Vă rog dați-vă seama, în cartea pe care a scris-o Lee Vayle este scris „de William Marion Branham”. Și toți nu știu că în predică fratele Branham a menționat „eu încă n-am citit cartea”. Acest lucru ei nu-l spun niciunui om, dar ei pun biblia deoparte și citesc din cartea pe care a scris-o Lee Vayle și ei spun: „prorocul a zis...”. Nu, nu este adevărat. Bărbatul acela Lee Vayle a spus-o. Sunt niște mincinoși și înșelători și tot poporul este purtat încoace și încolo, amăgit de toate aceste învățături rătăcitoare greșite.

Mie nu-mi rămâne nimic altceva de făcut decât să spun doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvânt, ceea ce credem și vestim. Și Dumnezeu stă doar de partea Cuvântului Său. De aceea noi n-am spus niciodată că „prorocul a zis...” când este vorba de lucruri de învățătură, ci atunci este vorba numai de ceea ce este scris în Biblie. Dar dacă este vorba de trăiri personale, atunci mângâiați putem aminti ceea ce a trăit fratele Branham cu Domnul prin har și legătura în care s-a întâmplat aceasta. Apoi slujba a urmat în urma tuturor acestor trăiri. Dar noi predicăm Cuvântul, Îl predicăm pe Isus Hristos Cel răstignit. El este același ieri, azi și în veci.

Apoi, aici în Mat. 24:46 este scris: „*Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!*”.

Cu adevărat nimic altceva decât să propovăduim Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu. Așa cum am accentuat ieri, la începutul celei de-a șaptea peceți omul lui Dumnezeu a putut spune: „Acum hrana este depozitată”. Iar la sfârșitul predicii el a putut spune: „Eu am purtat mesajul atât timp cât a fost hotărât pentru mine”. Noi Îi putem

mulțumi lui Dumnezeu din inimă că El S-a îngrijit ca noi să primim legătura. Și cum a fost amintit și accentuat ieri seară, noi toți n-am știut nimic din ceea ce a hotărât Domnul pentru noi în planul Său de mântuire. Cine a auzit ceva în anul 1933? Cine a auzit ceva în anul 1946? Cine a auzit ceva ce s-a întâmplat în toți acești ani? Dar astăzi putem privi în urmă și putem spune exact: „Aceasta s-a întâmplat atunci, acolo și acolo” și cum în timpul nostru Domnul a dăruit har. De la început, pas cu pas, noi am fost conduși și călăuziți în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Și așa cum mi-a spus fratele Branham în 3 decembrie 1962, „hrana pe care tu trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp. Dar așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul acesteia”.

Scumpii mei frați și surori, ce să mai spunem la aceasta? Ce s-a întâmplat după aceea? N-a fost doar 24 decembrie 1965, ci a fost și 10 și 11 aprilie 1966. Permiteți-mi să amintesc acest lucru pe scurt pentru ca toți de pe întregul pământ să fie bine încredințați. Ascultați acum, noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci, prin har, Dumnezeu ne-a descoperit planul Său de mântuire pentru această perioadă de timp, astfel că noi putem urmări și vedea ziua, ceasul și locul, putem spune unde și când s-au întâmplat aceste lucruri. Voi toți știți că în aprilie 1966 a avut loc înmormântarea fratelui Branham. Știți că intenționat ei au așteptat până în duminica de paști pentru că ei au așteptat învierea fratelui Branham, au sperat, au crezut și au așteptat ca învierea lui să aibă loc. În felul acesta am fost întâmpinat eu la cimitir: „Noi suntem aici pentru învierea fratelui. Este timpul paștelui. Timpul paștelui este timpul învierii”. Scumpii mei frați și surori, eu am trăit acea zi acolo. Ei au cântat și au cântat „Numai să crezi, numai să crezi” și au așteptat să se întâmple. Timp de peste două ore au cântat și au așteptat și nu s-a întâmplat. Dar apoi s-a întâmplat ceva. Eu am amintit acest lucru și ieri. După înmormântare am ajuns în camera mea, lacrimile mi s-au oprit și în inima mea vorbea așa: „A sosit timpul tău, să mergi din oraș în oraș ca să propovăduiești și să porți Cuvântul, mesajul pe întregul pământ”. Iar Dumnezeu cu adevărat S-a îngrijit pentru aceasta. Noi n-avem un timp doar până în decembrie 1965 sau până în aprilie 1966, ci ne uităm în urmă la minunata perioadă de timp de atunci încoace când pe întregul pământ a devenit realitate că

Evanghelia veșnic valabilă este propovăduită tuturor neamurilor ca mărturie. Apoi va veni sfârșitul.

De ce amintesc eu astăzi toate aceste lucruri? A sosit timpul ca să credem din inimă și ca fiecare în parte să înceapă să-I mulțumească lui Dumnezeu că în această perioadă de timp, conștienți, putem vedea ceea ce a vorbit și făcut Domnul; El a avut ceva pentru fiecare perioadă de timp, atât pentru timpul fratelui Branham cât și pentru acum.

Scumpii mei frați și surori, de când am ajuns la vârsta de 86 de ani totul este altfel, și călătoriile sunt mai puține. Dar ne-a rămas scumpul, prețiosul și sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu care ne-a fost descoperit. Noi credem că este ultimul mesaj. Evanghelia deplină așa cum a fost propovăduită la început. Un Domn, o credință, un botez. Înapoi la început! Și cum deseori am spus, prima și ultima predică trebuie să fie identice, primul și ultimul mesaj trebuie să fie în conformitate. Domnul Dumnezeu S-a îngrijit sută la sută ca noi să rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu, prin har. N-am interpretat nimic, n-am tălmăcit nimic. Ci am acceptat și am primit așa cum este scris. Și astăzi noi mai vestim că Domnul îi salvează pe păcătoși, dezleagă pe cei legați și îi vindecă pe cei bolnavi și Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. În ultima vreme noi am trăit multe vindecări minunate și noi contăm că Domnul va face cu noi o lucrare deplină și că se va întâmpla tot ceea ce a făgăduit El. Voi știți, când cineva este stăpânit de vrăjmaș atunci nu se poate dezlega singur, el are nevoie de rugăciune, are nevoie de dezlegare. De aceea Domnul nostru a spus: „Ceea ce voi dezlegați pe pământ va fi dezlegat și în cer”. Dacă avem frați și surori în mijlocul nostru care nu pot străpunge, care nu se pot stăpâni, ci ceva îi stăpânește, noi suntem aici ca să ne rugăm cu voi și pentru voi. Noi suntem aici pentru ca toți care aud acum ultimul mesaj să trăiască mântuirea și răscumpărarea deplină, după suflet, duh și trup, pentru ca Domnul să poată confirma prin har scumpul și prețiosul Său Cuvânt cu noi și în mijlocul nostru.

Să cuprindem despre ce este vorba. Dragi frați și surori, Domnul este credincios. Eu nădăjduiesc că în acest sfârșit de săptămână unora le-a devenit clar faptul că am primit har înaintea lui Dumnezeu. Nu eu am planificat, niciunul dintre noi n-a planificat. Ci

Domnul ne-a descoperit planul Său de mântuire și ne lasă să avem parte directă de ultimul mesaj, de chemarea afară, de pregătire, prin har. Fie ca toți să-și rededice viața lor Domnului. Și cum am amintit înainte, așa cum viața pământească începe cu nașterea tot așa viața duhovnicească începe cu nașterea din nou din sămânța Cuvântului, prin Duhul Sfânt.

Acest lucru l-am accentuat deja aici, ce s-a întâmplat atunci când îngerul a venit la Maria și i-a adus făgăduința: „*Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui preainalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”(Lc. 1:35).

Scumpii mei frați și surori, Duhul Sfânt poate veni doar asupra Cuvântului pe care noi l-am primit, să zămislească în noi viața nouă divină și s-o aducă la iveală. Acum am putea intra în multe versete biblice. Noi suntem născuți din nou din sămânța Cuvântului lui Dumnezeu. Vina noastră a fost iertată prin Sângele Mielului. Vă rog acceptați și primiți totul. Cine nu poate străpunge de la sine, atunci ne vom ruga împreună și ne vom dedica viața noastră Domnului. Scumpii mei frați și surori, îmi este pe inimă ca toți care în acest sfârșit de săptămână urmăresc și ascultă vestirea, ca ei să ia la inimă, nu citate ale fratelui Branham, sau poate citate din cartea lui Lee Vayle. Ci „propovăduiește Cuvântul la timp și nelatimp, căci va veni timpul când oamenii nu vor mai suporta învățătura sănătoasă, ci își vor da învățători peste învățători, după poftele lor, pentru că pe oameni îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute”.

S-o mai spunem o dată. Despre 19 septembrie 1976 am amintit deseori în acest loc. Dar doar ca voi să știți că Domnul este Acela care este și va fi, care veghează asupra Cuvântului Său pentru ca tot ceea ce El a făgăduit să și împlinească. Acum nu doresc să intru în detalii ca să redau totul amănunțit, dar eu nu uit acea sâmbătă și duminică când fratele Don Bablitz a venit la mine pe strada 128 din Edmonton și mi-a zis: „frate Frank, slujba ta este o slujbă mondială. Slujba ta trebuie să fie scrisă în Scriptură așa cum slujba fratelui Branham este scrisă în Scriptură”. Aceasta a fost sâmbăta între orele 10 și 11 înainte de amiază. Cu adevărat eu l-am oprit și i-am spus: „Oprește-te! Încetează!

Cum poate fi slujba mea în bibliie?”. Aceasta a fost sâmbătă între orele 10 și 11. Apoi duminică dimineața, soarele care tocmai răsărise strălucea și își răspândea lumina în camera mea – o zi pe care n-o voi uita niciodată. Tocmai ce m-am întins să-mi iau biblia ca să am serviciul de dimineață, când glasul puternic al Domnului a răsunat: „Robul Meu, Eu te-am hotărât conform Mat. 24:45-47 ca să împarți hrana la timpul potrivit”. Aceasta o spun cu biblia deschisă în fața voastră, înaintea lui Dumnezeu și a întregii lumi.

Așadar a avut loc o continuare. Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său, l-a putut folosi pe robul și prorocul Său ca să descopere Cuvântul, hrana duhovnicească, s-o pregătească astfel ca acum hrana să poată fi împărțită. Noi putem spune că în toți acești 55 de ani am făcut ceea ce a poruncit Domnul să facem. Dar pentru mine are o însemnătate deosebită că Domnul personal a confirmat acest lucru că acest verset biblic își găsește împlinirea lui astăzi. Voi toți care auziți acum Cuvântul lui Dumnezeu și îl credeți voi veți trăi desăvârșirea prin har. Pe cât de sigur acesta este ultimul mesaj înaintea revenirii lui Hristos, pe atât de sigur toți care acum, cu o inimă răscumpărată, ca o gloată răscumpărată prin Sânge acceptă, primesc și rămân în Cuvânt, hrana divină, nu vor aluneca niciodată, nu vor accepta niciodată o interpretare și nu vor fi bătuti încoace și încolo de toate vânturile de învățătură. Ci ei vor fi anorați și întăriți în Cuvântul adevărului pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Scumpii mei frați și surori, Îi aducem mulțumire Dumnezeului Celui viu că noi trăim acum și că acum suntem încredințați cu ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Noi nu citim doar ceea ce s-a întâmplat în timpul lui Moise, ceea ce s-a întâmplat în timpul lui Iosua și în toate timpurile; nu doar ce s-a întâmplat în timpul lui Ioan Botezătorul la începutul Noului Testament. Noi putem da mărturie de ceea ce a făcut Dumnezeu în perioada de timp a fratelui Branham, putem da mărturie de ceea ce a făcut Dumnezeu după aceea. Și întreaga lume poate da mărturie că Cuvântul nu s-a întors gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis în toți aceia care cred. Puteți voi crede? „Amin-ul” n-a fost suficient de tare. Domnului Dumnezeului nostru Îi aducem slava și lauda. Amin.

Hai-deți să ne ridicăm și să-I mulțumim împreună Domnului. Este vorba să devenim credincioși, să trăim iertarea, să trăim împăcarea, să ne dedicăm viața lui Dumnezeu. Să nu auzim doar un mesaj, ci să fim pregătiți pentru ziua glorioasă și slăvită a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Așa cum am și spus, Mat. 24 este scris direct înaintea lui Mat. 25. Cine sunt fecioarele înțelepte? Sunt acelea care primesc de la Dumnezeu Cuvântul descoperit și sfânt; ele își umple candelile pe care le poartă cu ele în permanență. În fiecare adunare noi ne umplem candelile cu undelemn nou, turnăm și turnăm. La revenirea Lui noi nu vom avea prea puțin untdelemn al Duhului. Domnul să ne binecuvânteze pe toți.

Putem spune că Domnul a dat deoparte perdeaua. Perdeaua a fost ruptă de sus până jos. Luați totul la inimă, primiți, credeți. Hai-deți să devenim mulțumitori, mai mulțumitori. Chiar dacă trecem prin încercări, prin necazuri, noi ne încredințăm viețile Domnului. El a dat făgăduința că va fi cu noi în toate zilele până la sfârșitul veacului. Acum toate dorințele și cererile de rugăciune le vom aduce Domnului. Vă rog frumos să credeți, Domnul este încă același, El salvează, El eliberează, El vindecă, El confirmă Cuvântul Lui sfânt și prețios. Scumpii mei frați și surori, eu nădăjduiesc că ați fost din nou încurajați ca să rămâneți îndelung răbdători până la revenirea Domnului. Cum am spus, niciunul dintre noi n-a avut habar de ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi, nici în anul 1933, nici în anii 1945, 1946 și toți anii care au urmat. Dar astăzi putem privi în urmă, și nu doar în urmă. Ci ne putem uita și înainte. Ne uităm înapoi la ceea ce Domnul a făcut deja și ne uităm și înainte înspre ceea ce El va face. El Își va desăvârși lucrarea Lui.

Toți care așteaptă învierea fratelui Branham să audă odată pentru totdeauna că această așteptare este o rătăcire groaznică. Noi nu așteptăm învierea unui proroc. Ei afirmă că el mai trebuie să mai țină o dată slujba în cort. Ei se referă la o afirmație pe care a făcut-o fratele Branham în 28 noiembrie 1965. Înainte el a vorbit despre cort, și în acea zi el a spus: „eu voi mai călări o dată pe această cale”. Și pe baza acestei afirmații pe care a făcut-o fratele Branham cu patru săptămâni înainte de plecarea lui Acasă, ei au născocit învățătura falsă că „el va învia și își va încheia slujba în cort”. El a făcut afirmația în 28

noiembrie 1965 iar în 24 decembrie 1965 fratele Branham a fost chemat Acasă.

În Rom. 9:28 noi avem făgăduința că Domnul Își va încheia lucrarea de răscumpărare așa cum Și-a încheiat lucrarea de creație. O cât de mulțumitori ar trebui să fim! Scumpii mei frați și surori, nicio rătăcire, nicio rătăcire! Ci a fost vestit doar Cuvântul curat al lui Dumnezeu și noi așa îl credem. Fie ca toți frații slujitori de pe întregul pământ să fie ajutați. Domnul S-a îngrijit și pentru aceasta, ca frații slujitori să primească Cuvântul adevărat, curat, ca ei să-l poată da mai departe. Eu nu pot fi peste tot, dar toți frații din toate popoarele și din toate limbile pot da mai departe adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu.

În timp ce stăm în rugăciune și prin credință privim la scaunul harului, în prețioasa știință că Sângele Mielului vorbește pentru noi. Ei au biruit prin Sângele Mielului și prin Cuvântul pe care și l-au luat ca mărturie a lor. Și se împlinește: „Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!»” Și cine aude să zică: «Vino!»”. Îi mulțumim Domnului. Noi am auzit, noi strigăm și știm că Domnul vine curând. Când veți vedea că toate aceste lucruri se întâmplă, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie. Dă deoparte perdeaua ca să văd ce ai făcut Tu. În timp ce suntem în duh de rugăciune, permiteți-mi să întreb dacă avem cereri de rugăciune deosebite în mijlocul nostru vă rog ridicați scurt mâna. Peste tot sunt mâini ridicate. Nici nu trebuie să facem chemarea în față, Domnul este omniprezent.

Doamne Dumnezeule atotputernic, Tu ai pe pământ o gloată răscumpărată prin Sânge. Iubite Răscumpărător, Tu, ca Mire, ai o Mireasă aici pe pământ. Iubite Domn, desăvârșește-Ți lucrarea în viețile noastre, cu noi toți. Acolo unde sunt necazuri, unde sunt oameni legați, Dumnezeule, exprimă Cuvântul și se va întâmpla. Fii liber! Pe acela pe care Fiul îl eliberează acela este liber cu adevărat. Domnul a venit ca Fiul pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, a plătit prețul, ne-a eliberat de sub puterea Satanei, ne-a răscumpărat pe deplin, și suntem dedicați pe deplin lui Dumnezeu. De aceea împreună laudăm puterea Sângelui noului legământ și puterea Numelui lui Isus Hristos din Nazaret.

Tu sfântule și adevăratule Dumnezeu, Tu ni Te-ai descoperit, Tu personal ai vorbit în timpul nostru și ai dat călăuziri. Îți mulțumim că noi am aflat despre ceea ce ai făcut Tu în timpul nostru, în diferite etape, prin slujba fratelui Branham, conform Cuvântului Tău. Îți mulțumim din inimă pentru ceea ce ai făcut în toți acești ani pe întregul pământ și pentru ceea ce faci acum. Fie ca toți care acum sunt în legătură directă să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului atotputernic, să primească descoperirea deplină a lui Isus Hristos. Fie ca ungera Duhului Sfânt să se odihnească asupra noastră în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.